

*Cronicile
din Avonlea*

ISBN 978-606-9543-52-8

L.M. MONTGOMERY

*Cronicile
din Avonlea*

Traducător — Cristian Imbrea

PREȘANIA

Prefață

După imensul succes la public al primelor două romane din seria *Anne de la Green Gables* (*Anne – Casa cu frontoane verzi*, 1908 și *Anne – Învățătoare în Avonlea*, 1909), Lucy Maud Montgomery, creatoarea eroinei, dar și a comunității cu nume de basm și cu personaje cât se poate de verosimile, s-a văzut rugată insistent de către editorul ei să-i ofere de îndată mai multe povestiri despre Anne. Cum timpul era foarte scurt pentru a scrie un nou roman (pe care avea totuși să îl scrie mai târziu, în 1915, *Anne – Vacanțe pe Insulă*), urmat apoi de încă trei romane care vor forma împreună faimosul *roman fluviu*), Montgomery și-a adus aminte că pentru a pregăti romanul a trebuit să-și formeze mâna scriind o serie de povestiri pe care le publicase în mai multe reviste.

Ea crease astfel o adevărată comunitate care, deși avea un nume fictiv, era cât se poate reală pentru cititori întrucât mare parte dintre ei inspiraseră personajele. Avonlea, punct central al unei comunități mai largi, era înconjurat de alte localități la fel de fictive, dar la fel de verosimile: Carmody, White Sands, Grafton, Bright River,

Newbridge sau Spencervale. Așadar, autoarea s-a văzut nevoită să rescrie aceste povestiri pentru a le uni prin câteva elemente comune (Anne Shirley, fără îndoială, dar și alte personaje din serie, cât și aspecte legate de specificul comunității care devine astfel un personaj în sine).

Avem prin urmare în față un volum încântător și ne așteaptă nu mai puțin de douăsprezece povestiri de citit cu sufletul la gură. Pentru că, deși Avonlea și Anne sunt elementele de legătură, ceea ce ne atrage la aceste povești este relația dintre oameni, iar oamenii nu sunt deloc o ficțiune, chiar dacă numele lor sunt aici doar luate cu împrumut. Suntem puși în față unei dileme: abia așteptăm să ajungem la finalul povestirii pentru a vedea ce se întâmplă, pentru că intrigile sunt de minune țesute, dar în același timp parcă am vrea să zăbovim cât mai mult alături de personaje, pentru că autoarea are darul de a le face nemaipomenit de dragi cititorilor. În afară de calitățile și virtuțile care fac oamenii plăcuți și apreciați, Montgomery reușește să ne facă să îndrăgim personajele, de fapt oameni în carne și oase, și prin defectele lor, care sunt de fapt ale fiecăruia dintre noi.

Vă lăsăm să descoperiți cu încântare cum Ludovic trebuie zorit puțin pentru că, deși îl cheamă Speed (*viteză, iuțeață*), are nevoie de șase luni pentru a se hotărî în ce culoare să-și zugrăvească casa, darămite să ceară pe cineva în căsătorie; pe Bătrâna Doamnă Lloyd care, deși

săracă și mândră, își dă seama că măcar la una dintre aceste realități poate să renunțe; pe preotul Stephen Leonard care află că noi toți am primit de la Dumnezeu un *talant* pe care nu trebuie să-l îngropăm în pământ, și pe toți ceilalți despre care nu vrem să vă dezvăluim prea multe pentru a nu vă strica plăcerea de a-i descoperi singuri.

Ne permitem doar să vă stârnim curiozitatea și să vă îndemnăm să aflați ce se întâmplă când o femeie care urăște din toată inima bărbatului și câinii se vede obligată să stea în carantină timp de mai multe zile cu cel mai misogin dintre bărbații de pe lumea asta, care, evident, are și un câine...

Și încă un detaliu din bucătăria autoarei, aparent lipsit de importanță, dar care ne face să credem că nimic nu e întâmplător: primele peste două sute de pagini ale romanului *Anne – Casa cu Frontoane Verzi* au fost scrise pe spatele paginilor povestirilor pe care urmează să le citiți acum: *Idila lui Prissy Strong, Ludovic se grăbește, Sfârșitul unei dispute, Bătrâna Doamnă Lloyd, Fiica bătrânului Shaw, Iubitul mătușii Olivia, Tăticu Sloane la cumpărături și Fiecare pe limba lui*.^{*} Sunt aspecte care nu țin doar de tehnica scrisului, ci aici e vorba, la propriu, de poveștile din spatele *poveștii*.

Cristian Imbrea

^{*} *Anne of Green Gables: The Original Manuscript* (Nimbus, 2019).

Ludovic se grăbește

Anne Shirley stătea ghemuită pe scaunul de la fereastra din camera de zi a Theodoriei Dix într-o seară de sâmbătă, privind visătoare în depărtări spre vreun tărâm al stelelor ce se întindea dincolo de colinele dinspre asfințit. Anne era într-o vizită de două săptămâni, în perioada vacanței, la Căsuța Ecoului, acolo unde domnul și doamna Irving își petreceau vara și adesea trăgea o fugă la moșia cea veche a familiei Dix să stea puțin de vorbă cu Theodora. În seara aceea își terminaseră conversația și Anne își lăsa acum imaginația să zburde. Își sprijinea capul bine proporționat, cu părul de un roșu aprins împletit în cosițe, de pervazul ferestrei, și ochii ei cenușii erau aidoma unor lacuri închipuie licărind sub clar de lună.

Apoi îl văzu pe Ludovic Speed venind pe potecă. Încă era departe de casă, pentru că poteca moșiei Dix era foarte lungă, dar pe Ludovic îl recunoșteai de la orice distanță. Nimeni din Middle Grafton nu avea asemenea siluetă înaltă, ușor aplecată și care să se miște cu atâta lejeritate.

Orice gest și orice mișcare a lui purtau amprenta individualității lui Ludovic.

Anne se trezi din visare, gândindu-se că ar da dovadă de tact dacă ar pleca. Ludovic îi făcea curte Theodoriei. Toată lumea din Grafton știa asta sau dacă cineva nu era la curent cu acest lucru, nu era din cauză că nu ar fi avut timp să afle. Ludovic venea pe aceeași potecă, cu aceeași atitudine meditativă și lipsită de orice fel de grabă, de cincisprezece ani!

În clipa în care Anne, care era o tânără domnișoară suplă și plină de romantism, se ridică să plece, Theodora, care era durdulie, între două vârste și foarte cu picioarele pe pământ, zise, cu un licăr în priviri:

– Dar nu e nicio grabă, copila mea. Stai jos și să ne continuăm discuția. L-ai văzut pe Ludovic venind, cred, și te gândești să nu ne stingherești. Dar nu e cazul. Lui Ludovic îi place când mai e cineva cu noi, și mie însămi îmi place. Mai animă conversația, ca să zic așa. Când un bărbat vine să te viziteze fără ocolișuri, de două ori pe săptămână timp de cincisprezece ani, nu prea mai rămân multe de discutat.

Theodora nu a dat niciodată dovadă de timiditate când era vorba de Ludovic. Nu era deloc sfioasă să vorbească despre el și felul lui prea încet de a-i face curte. Ba chiar părea că asta o amuză.

Anne își relua locul și îl privi apoi amândouă pe Ludovic venind pe potecă și contemplând,

liniștit, câmpurile bogate de trifoi și râul albastru șerpuiind, când apărând, când dispărând în valea cuprinsă de ceață.

Anne se uita la fața liniștită, cu trăsături fine, a Theodoriei și încerca să-și imagineze cum s-ar simți dacă ar fi în locul ei, așteptându-l pe iubitul în vârstă care, aparent, întârzia să se hotărască odată. Dar așa ceva era prea mult până și pentru imaginația Annei.

„Orice-ar fi,” gândi ea, „dacă mi l-aș fi dorit, aș fi găsit eu o cale să-l zoresc. Și-l mai cheamă și Ludovic *Speed*! Oare s-a mai pomenit vreodată un nume mai nepotrivit ca ăsta?* Un om ca el să poarte numele ăsta, înșelătorie curată și o mare păcăleală.”

Nu dură mult și Ludovic ajunse în dreptul casei, dar rămase în pragul ușii cuprins de reverie, admirând câțiva boscheți încâlciți din livada de cireși, încât Theodora ajunse în cele din urmă jos și-i deschise înaintea ei ca el să apuce să bată la ușă. Când ajunse cu el în camera de zi se strâmbă în glumă la Anne, pe după umărul lui.

Ludovic zâmbi încântat când o zări pe Anne. O aprecia; era singura fată mai tânără pe care o cunoștea, pentru că în general evita tinerele – îl făceau să se simtă stânjenit, parcă nu-și găsea locul în preajma lor. Dar nu era cazul Annei. Avea felul ei de a se înțelege bine cu toată lumea, și, deși nu

* În limba engleză, cuvântul „speed” se traduce prin „viteză, iuțeală, grabă.”

CUPRINS

9	Ludovic se grăbește
25	Bătrâna Doamnă Lloyd
81	Fiecare pe limba lui
116	Micuța Joscelyn
134	Câștigul Lucindei
154	Fiica bătrânului Shaw
172	Iubitul mătușii Olivia
195	În carantină la Alexander Abraham
223	Tăticu Sloane la cumpărături
236	Idila lui Prissy Strong
254	Minunea de la Carmody
275	Sfârșitul unei dispute

Lucy Maud Montgomery

Chronicles of Avonlea

Traducător/ Cristian Imbrea

Redactor/ Nina Bercan

Corector/ Cosmin Istodor

Lector/ Aniela Târnaucă

Ilustrație copertă/ Ștefan Georgescu

Copertă/ Alexandra Andrieș

Layout & Dtp/ Mihăiță Stroe

Editura Predania/ București

www.prietenii-predania.ro

Distribuție/ Supergraph

0728303566